

XUNG TỘI RƯỚC LỄ MÙA PHỤC SINH

... Câu chuyện xảy ra tại một bệnh viện ở nước Ý trong những ngày cuối **Mùa Chay** chuẩn bị mừng đại lễ **Phục Sinh**.

Theo thói quen lành thánh vẫn có nơi các nhà thương ở Ý, trong Mùa Chay, Cha Tuyên Úy đặc biệt rảo qua các phòng, đến từng giường để viếng thăm và khích lệ các bệnh nhân chuẩn bị mừng lễ Phục Sinh. Vị Linh Mục chúc lành, ban ơn tha thứ và nói lời an ủi.

Thông thường các bệnh nhân sẵn sàng tiếp đón Cha Tuyên Úy. Chỉ duy nhất người bệnh nơi giường số 17 cương quyết quay mặt vào tường. Ông càu nhàu cau có nói:

- Con quạ không mổ được tôi đâu!

Đó là một người thợ ở tuổi 60 bị ung thư không phương thuốc chữa trị.

Trước thái độ ngoan cố khước từ của ông, vị Linh Mục Tuyên Úy cảm thấy con tim đau nhói. Cha tự nhủ:

- Chẳng lẽ chết mà không chịu các phép sau hết sao?

Y tá trưởng phụ trách khu vực ấy là Chị Santina một nữ tu trẻ tốt lành thánh thiện. Chị đã kín đáo nhét vào cái gối của bệnh nhân một ảnh vảy phép lạ (ảnh Đức Mẹ ban ơn). Chị tha thiết cầu nguyện và đợi chờ cơ hội thuận tiện để ra tay hành động. Thế nhưng, vừa khi nữ tu nhẹ nhàng khéo léo nhắc đến bí tích Giải Tội thì bệnh nhân phản ứng ngay. Ông lớn tiếng chửi thề:

- Hãy để tôi yên! Tôi sống như con chó thì cũng muốn chết như con chó!

Dầu vậy, Chị Santina vẫn kiên trì không thất vọng. Chị tiếp tục nói lời dịu dàng nhắc nhở. Nhưng lời nhỏ nhẹ của chị lại trở thành đầu đổ vào đám lửa đang bốc cháy. Bệnh nhân nổi sùng hét:

- Hãy gọi Ông Giám Đốc nhà thương đến đây. Tôi tố cáo các người là vi phạm nội qui của bệnh viện và cưỡng ép lương tâm bệnh nhân!

Đúng vào lúc ấy thì vị bác sĩ trưởng đi ngang qua hành lang. Bệnh nhân lớn tiếng gọi đến và nói:

- Thưa bác sĩ, tôi không muốn ở đây nữa!

Vị bác sĩ ân cần hỏi:

- Ông cảm thấy mệt phải không? Hay là ông bị tăng áp huyết? Ông có bị sốt không?

Bệnh nhân tức giận trả lời:

- Đúng là sốt Ai-cập! Nơi đây người ta không tôn trọng nội qui! Người ta tước đoạt quyền tự do lương tâm! Chị nữ tu này muốn ép buộc tôi phải xưng tội!

Quay sang nữ tu, vị bác sĩ hỏi:

- Có phải Chị là người cả gan dám nói chuyện xưng tội với ông này không?

Chị Santina nhỏ nhẹ đáp:

- Đúng thế! Tôi có nói nhưng không phải ép buộc mà chỉ nhắc là đang có cơ hội thuận tiện, nếu muốn thì ông có thể xưng tội.

Vị bác sĩ trưởng lặp lại câu hỏi một lần nữa và khi nghe người bệnh tái khẳng định thì ông nghiêm nghị nói với nữ tu:

- Chị làm một chuyện không đúng chút nào hết! Chị không biết là các con chó thì không bao giờ xưng tội sao? Vậy tốt hơn cả là đừng bao giờ nói về tôn giáo với các thú vật!

Quay sang người bệnh, vị bác sĩ trưởng nói:

- Xin ông an tâm! Kể từ giờ phút này, không một ai sẽ đề cập với ông về vấn đề xưng tội!

Nói xong, vị bác sĩ bỏ đi. Người bệnh tỏ ra chùng-hững! Nhiều người cất tiếng cười vang. Trong khi Chị Santina lặng lẽ rút lui.

Nhưng chỉ mấy phút sau người ta nghe tiếng chuông rung nơi giường người bệnh số 17. Một y tá vội vàng chạy đến xem ông cần gì thì nghe bệnh nhân nói:

- Làm ơn gọi cho tôi Chị Santina!

Cô y tá đáp:

- Nữ tu đang đọc kinh ở nhà nguyện.

Người bệnh van nài:

- Không sao hết! Xin mời nữ tu đến cho tôi gặp!

Chị Santina vội vàng chạy đến với khuôn mặt tái xanh và đôi mắt long lanh giọt lệ. Chị ân cần hỏi:

- Ông cảm thấy mệt phải không?

Người bệnh trả lời:

- Thưa Chị không! Tôi chỉ muốn xin lỗi Chị. Chị biết không, tôi không phải là một con chó! Vì thế, tôi muốn xưng tội!

Đức Trinh Nữ MARIA mà Chị Santina tha thiết cầu xin đã chiến thắng! Ánh vẫy Đức Mẹ ban ơn đã làm phép lạ! Đức Mẹ MARIA ban thưởng bội hậu cho Chị nữ tu trẻ tuổi trọn lòng tín thác nơi Đức Mẹ và yêu thương chăm sóc phần rỗi linh hồn của các bệnh nhân.

Lễ Phục Sinh năm ấy, bệnh nhân giường số 17 đã sốt sáng rước Lễ lần thứ hai trong đời!

Kể sao cho xiết niềm vui bao la của nữ tu Santina! Chị hết lòng tri ân Đức Mẹ MARIA và dâng lời chúc tụng THIÊN CHÚA từ bi!

... "Hãy tìm THIÊN CHÚA khi Người còn cho gặp, kêu cầu Người lúc Người ở kề bên. Kẻ gian ác, hãy bỏ đường lối mình đang theo, người bất lương, hãy bỏ tư tưởng mình đang có mà trở về với THIÊN CHÚA - và Người sẽ xót thương - về với THIÊN CHÚA chúng ta, vì Người sẽ rộng lòng tha thứ. Thật vậy, tư tưởng của Ta không phải là tư tưởng của các con, và đường lối của các con không phải là đường lối của Ta. Trời cao hơn đất chừng nào thì đường lối của Ta cũng cao hơn tư tưởng của các con chừng ấy" (Isaia 55,6-9).

("La Mia Messa", 1 Aprile 2012 - 30 Giugno 2012, Anno VI/B, vol.II, Casa Mariana Editrice, trang 124-126)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt